



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 49/2021**  
**04.02.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., и Републике Србије - Министарства правде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Београду, ради предаје у државину и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 904/20 од 13.08.2020. године, у седници одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 904/20 од 13.08.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 904/20 од 13.08.2020. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1346/19 од 10.12.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиоца против туженог ББ којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу преда у државину и својину у исправном стању и без оштећења аутомобил марке ... модел ..., рег.ознака ... -..., година производње ..., број шасије ... .. и да дозволи да се тужилац у регистру који води МУП РС на основу пресуде упише као власник исте. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиоца против тужене Републике Србије - Министарства правде којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због некоришћења возила марке ... модел ..., рег.ознака ... -..., година производње ..., број шасије ... .. исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.12.2019. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца против тужрних којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете због одузимања и немогућности коришћења возила марке ... модел ..., рег.ознака ... -..., година производње ..., број шасије ... .. солидарно исплате износ

од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.12.2019. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова поступка туженом ББ исплати износ од 31.500,00 динара. Петим ставом изреке, обавезан је тужилаца да на име трошкова поступка туженој Републици Србији-Министарству правде исплати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 904/20 од 13.08.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Тужена Република Србија је доставила одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Наиме, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на савесност туженог ББ приликом стицања права својине на спорном аутомобилу уз оспоравање оцене приговора застарелости потраживања у односу на тужену Републику Србију, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и спроведени поступак извршења, што није разлог за одлучивање о ревизији због потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или новог тумачења права због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје у државину и накнаду штете, поднета је дана 30.09.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 500.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија  
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић